

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11661/2024
05.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Живковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Високи савет судства – Први основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 1546/23 од 18.01.2024. године, у седници одржаној 05.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 1546/23 од 18.01.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 1546/23 од 18.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Гжрр 1546/23 од 18.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду Прр 37/23 од 29.05.2023. године, којом је тужена обавезана да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати 1.500,00 евра са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, док је одбијен захтев тужиоца преко досуђеног до траженог износа од 3.000 евра, а тужена обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 28.500,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца и захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законом предвиђених разлога, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца за новчано обештећење накнадом нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року. О овом праву тужиоца и висини тражене накнаде, судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда и Врховног касационог

суда у којима је одлучивано у предметима са тужбеним захтевом и чињеничним стањем као у овој правној ствари, при чему треба имати у виду да се висина накнаде одређује у односу на лице коме је повређено ово право у зависности од околности сваког конкретног случаја. Тужилац у ревизији није пружио доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу нижестепених судова.

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да у овом предмету није потребно одлучивати о ревизији ради новог тумачења права, разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, па нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 10/23), на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете због повреде права на суђење у разумном року поднета је 22.12.2022. године, а вредност предмета спора износи 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС.

Чланом 27. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15), прописано је да независно од врсте и висине тужбеног захтева, у поступку пред судом сходно се примењују одредбе о споровима мале вредности из закона којим се уређује парнични поступак (став 1) и да ревизија није дозвољена (став 3).

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члану 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о поступку по тужби за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року, у коме ревизија није дозвољена у смислу одредбе члана 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић